

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.I.30.337/2009/4.szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla a Dr. Németh Judit ügyvéd által képviselt **(felperes neve, címe)** alatti lakos felperesnek - a Dr. Hofszang Katalin ügyvéd által képviselt **(I.rendű alperes neve, címe)** alatti székhelyű I. rendű, valamint a Ráckövesi Jánosné Dr. Grób Katalin ügyvéd által képviselt **(II.rendű alperes neve, címe)** alatti székhelyű II. rendű alperesek ellen szerződések hatálytalanságának megállapítása iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2009. március hó 30. napján kelt 7.P.20.813/2008/37. sorszámú ítélete ellen az I. rendű alperes részéről 46., míg a II. rendű alperes részéről 39. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit **részben megváltoztatja** és a **(település 1. neve)**, külterület **1...**, valamint a **(település 1. neve)**, belterület **2...** helyrajzi számú ingatlanok vonatkozásában előterjesztett keresetet elutasítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I-II. rendű alpereseket, 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 200.000,- (Kettőszázezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I N D O K O L Á S :

A Csongrád Megyei Bíróság 1.G.40.078/2004. számú - a Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.394/2004/5. sorszámú ítéletével helybenhagyott és a kamat tekintetében pontosított - ítéletével az I. rendű alperest 9.040.338,- Ft és járulécai megfizetésére kötelezte a felperes részére. A határozat alapján a felperes végrehajtási eljárást kezdeményezett a Csongrád Megyei Bíróság előtt, amelyet **(végrehajtó személyneve)** önálló bírósági végrehajtó 278.V.313/2005. szám alatt folytatott. A végrehajtási eljárás során a perrel érintett ingatlanokra az ingatlan-nyilvántartásba a felperes javára végrehajtási jogot jegyezték be, a **(település 2.)**-i ingatlanra 2005. július 7-én, míg a **(település 1.)**-i ingatlanokra 2006. február 2-án. Az **(pénzügyintézet 1. neve)** Nyrt. javára ugyancsak végrehajtási

jog került bejegyzésre ugyanezen ingatlanok tekintetében: az érintett **(település 1.)**-i ingatlanokra a felperes végrehajtási jogát megelőzően, a **(település 2.)**-i ingatlanra pedig azt követően, 2005. augusztus 24-én.

Az **(pénzügyintézet 1. neve)** Nyrt. és a **(pénzügyintézet 2.)** Zrt. között 2007. január 11-én faktorálás történt, majd a jogosult a II. rendű alperesre engedményezte 2007. január 18-án az I. rendű alperessel szemben fennálló követelését. Az **(pénzügyintézet 1. neve)** Nyrt. végrehajtást kérő által a Szegedi Városi Bíróság előtt 0601-5.Vh.1878/2005. számon folyó végrehajtási eljárásban 2007. február 23-án a bíróság a jogutódlást megállapította.

2007. február hó 2. napján a Csongrád Megyei Bíróság 8.Fpk.06-06-000399/14. sorszámu végzésével az I. rendű alperes felszámolását rendelte el. A végzés 2007. február 28. napján jogerőre emelkedett. Az I. rendű alperes kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelmet terjesztett elő, amelyet az első fokon eljáró bíróság 20. sorszámu végzésével elutasított. A fellebbezés folytán eljáró Szegedi Ítéltábla azonban Fpkf.I.30.304/2007/2. számu végzésével az eljárási kifogásnak helyt adott, a felszámolási eljárást elrendelő és fizetéseképtelenséget megállapító, továbbá annak jogerőre emelkedését megállapító végzéseket hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította. Ezen eljárás során a hitelező kérelmétől elállt, ezért az elsőfokú bíróság 59. sorszámu végzésével a felszámolási eljárást 2007. július 25. napján megszüntette. A határozat 2007. augusztus 24. napján jogerőre emelkedett. Időközben azonban a Szegedi Városi Bíróság - a felszámolási eljárás jogerős elrendelésére tekintettel - az I. rendű alperessel szemben folyamatban lévő, felperes által kezdeményezett végrehajtási eljárást 2007. július hó 5. napján jogerőre emelkedett végzésével megszüntette.

Az I. rendű alperes 2007. február hó 1. napján megkötött adásvételi szerződéssel a II. rendű alperesre ruházta át a **(település 1. neve)**, Kültérület 1... ., valamint a **(település 1. neve)**, 2.... helyrajzi számu ingatlanok tulajdonjogát 2.400.000,- Ft, illetőleg 4.800.000,- Ft vételár ellenében. Mindkét szerződésben feltüntették az érintett ingatlanokra bejegyzett jelzálogjogokat és a biztosított értékeket, a végrehajtási jogokat és azok összegét, ezek közt a felperes követelését is. A szerződésekben rögzítették, hogy a vételárat a vevő számla ellenében készpénzben megfizette az eladónak.

2007. június 26. napján az alperesek ismét adásvételi szerződést kötöttek, amely szerint a II. rendű alperes megvásárolta az I. rendű alperes tulajdonát képező **(település 2. neve, ...kerület, 3...)** helyrajzi számu ingatlant 120.000.000,- Ft vételárért. Ezen okiratban is feltüntették az ingatlan terheit. A szerződés szerint a vételár teljesítése beszámítással történt.

A felszámolási eljárás megszüntetését követően a felperes ismételten végrehajtási eljárást kezdeményezett az I. rendű alperesi adóssal szemben. Az eljáró végrehajtó 278.V.827/2007. szám alatt folyamatban lévő eljárásban megkereste az illetékes földhivatalokat a perbeli ingatlanokra történő végrehajtási jog bejegyzése iránt, megkereséseit azonban jogerősen elutasították, miután az ingatlanok tulajdonosa már nem az adós, hanem a II. rendű alperes. Az I. rendű alperesnek végrehajtás alá

vonható vagyona nincs, erre a megállapításra jutott az eljáró végrehajtó **(végrehajtó személyneve)** is.

A felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az I-II. rendű alperesek között a **(település 1. neve), 1... , 2....** és a **(település 2. neve, ...kerület, 3...)** helyrajzi számú ingatlanok tulajdonjogának átruházására létrejött adásvételi szerződések vele szemben hatálytalanok. A relatív hatálytalanság jogkövetkezményeként a II. rendű alperest annak tűrésére kérte kötelezni, hogy az átruházott ingatlanokból kielégítthesse követelését. Érvelése szerint a II. rendű alperes a szerződések megkötésekor rosszhiszemű volt, tudott az I. rendű alperes fizetésektelen helyzetéről, az átruházás ingyenesen történt, s mivel az adásvételi szerződések a jogerős ítéleten alapuló követelésének kielégítési alapját elvonták, a szerződések vele szemben hatálytalanok. A rosszhiszeműség vélelmének alátámasztásául utalt az alperesek közötti személyi kapcsolatokra, szoros együttműködésre. Miután az adásvételi szerződéseket az I. rendű alperes felszámolását elrendelő végzés meghozatalát követően kötötték, a szerződő felek nyilvánvalóan tudták, illetőleg következtethettek arra, hogy a felszámolásra tekintettel a végrehajtási eljárások megszűnnek, aminek következtében az ingatlanok tehermentessé válnak. A felperesi érvelés szerint csak ez lehet a magyarázata annak, hogy a több százmillió forint végrehajtási joggal terhelt ingatlanokat a II. rendű alperes vételár fizetési kötelezettség mellett megvásárolta.

Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az I. rendű alperes hangsúlyozta, hogy a II. rendű alperes abban az időszakban szerzett a perbeli ingatlanokon tulajdonjogot, amikor a felperes által kezdeményezett végrehajtási eljárás nem volt folyamatban. Az alperesek a szerződéskötés során jóhiszeműen jártak el, a két cég közötti személyi összefonódás formális. A szerződések megkötésének célja nem fedezetelvonás volt.

A II. rendű alperes álláspontja szerint a rosszhiszeműség vizsgálatának előkérdése, hogy a felperes követelése egyéb vagyontárgyakból mennyiben lett volna kielégíthető. Miután a többszáz millió forint értékű végrehajtási és jelzálogjog miatt a végrehajtási eljárás során sem juthatott volna hozzá követeléséhez, a szerződések fedezetelvonónak nem tekinthetők. Hangsúlyozta, hogy a szerződéskötéskor a felek jóhiszeműen jártak el, s a vételár teljesítése kompenzáció útján történt.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az I-II. rendű alperesek között a perbeli ingatlanok tulajdonjogának átruházására létrejött adásvételi szerződések a felperessel szemben hatálytalanok. Kötelezte a II. rendű alperest annak tűrésére, hogy a felperes a Csongrád Megyei Bíróság 1.G.40.078/2004/7. számú ítélete - amely a Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.294/2004/5. számú ítéletével emelkedett jogerőre - alapján az I. rendű alperessel szemben fennálló 9.040.338,- Ft tőke és járulékköveteléseit az érintett ingatlanokból - végrehajtás útján - kielégítse. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A Ptk. 203. § (1) és (2) bekezdésében foglalt feltételek vizsgálata körében elsődlegesen megállapította, hogy a felperes követelése a befolyt vételárak végrehajtó általi felosztását követően részben megtérült volna. A tulajdonjogok átruházása után azonban az I. rendű alperesnek

már nincs olyan vagyona, amelyből a követelés kielégíthető lenne. Megállapította továbbá, hogy a két jogi személy azonos természetes személy befolyása alatt áll, ezért a Ptk. 203. § (2) bekezdés 2. mondatának megfelelően a rosszhiszeműséget, illetve az ingyenességet a felek viszonylatában vélelmezni kell. A vélelmet az alpereseknek kellett volna kétséget kizáró módon megdönteniük, az erre irányuló bizonyításuk azonban nem vezetett eredményre. Az alperesek közötti személyi összefonódás következtében a II. rendű alperes ismerte az I. rendű alperes fenyegető fizetéseképtelenségi helyzetét, így a szerződések megkötésével elérni kívánt cél csakis a meglévő vagyon végrehajtás alól történő kivonása lehetett. Ezt támasztja alá az is, hogy a II. rendű alperes annak ellenére fizetett vételárat a **(település 1.)** ingatlanokért, hogy azokat többszáz millió forint összegű jelzálog-, illetőleg végrehajtási jog terhelte. Mindezeket összességében értékelve állapította meg, hogy a rosszhiszeműség vélelme változatlanul fennáll. Ennek következtében szükségtelennek ítélte az ingyenség követelményének vizsgálatát, azonban rámutatott, hogy a számlák adattartalma mind tárgyában, mind időrendben ellentmondásos, így a kompenzáció ténye sem állapítható meg minden kétséget kizáró módon.

Az elsőfokú ítélet ellen, annak részbeni megváltoztatása és a kereset teljes elutasítása érdekében az alperesek terjesztettek elő fellebbezést.

Az I. rendű alperes fellebbezésének indokolásában elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a kereseti kérelem jogalapja hiányzik, mivel a felperes végrehajtási joga az ingatlanok tekintetében a felszámolási eljárás elrendelésével megszűnt. A szerződések fedezetelvonó jellege ellen szól továbbá, hogy a II. rendű alperes engedményezés útján szerezte meg az **(pénzintézet 1. neve)** Nyrt.-től az I. rendű alperessel szemben fennálló, opcióval biztosított követelést, amellyel élve szerzett az érintett ingatlanokon tulajdonjogot, s a vételárak teljesítése is megtörtént. Állította, a szerződések megkötésének időpontjában az alperesi gazdasági társaságok között személyi összefonódás nem volt. **(végrehajtó személyneve)** önálló bírósági végrehajtó per során benyújtott tájékoztatása ugyanakkor aggályos, kérte azt figyelmen kívül hagyni. Cáfolta, hogy a szerződéskötésekre a felszámolási eljárás ismeretében került volna sor, e körben a kézbesítési vélelem megdöntésére utalt.

A II. rendű alperes fellebbezésének indokolásában arra hivatkozott, hogy az I. rendű alperesi adós perbeli ingatlanain fennállt végrehajtási jog a felszámolás elrendelésével megszűnt, ami kizárja az alperesek közti adásvételi szerződések fedezetelvonó jellegét, mint ahogy az is, hogy a II. rendű alperes, mint az **(pénzintézet 1. neve)** Nyrt. jogutódja vételi jogával élve szerezte meg az ingatlanok tulajdonjogát. Miután az I. rendű alperessel szemben jelenleg is folyik végrehajtási eljárás, az adós egyéb vagyonnal rendelkezik, a relatív hatálytalanság ez okból sem állapítható meg. A felperes követelése behajtható a **(település 1. neve), 4....** helyrajzi számú ingatlanból, továbbá ingóságokból is, miután a Csongrád Megyei Bíróság 2009. május 20. napján kelt 7.P.20.834/2008/30. számú ítéletét, amely megállapította, hogy jelen per felperesével szemben az I. rendű alperes és az **A...** Kft. között 2004. október 14., 2007. június 26. és 28., valamint 2005. augusztus 1. napján létrejött adásvételi szerződések hatálytalanok, s a tulajdonjogot megszerző túrni

köteles a felperes igényének a szerződésekkel érintett vagyontárgyakból végrehajtás útján történő kielégítését. A cégiratok alapján az alperesek közti személyi összefonódás is kizárható. Hangsúlyozta, a szerződéskötésekre a felszámolási eljárás elrendelését megelőzően került sor. Álláspontja szerint **(végrehajtó személyneve)** végrehajtó perbeli tájékoztatása bizonyítékként nem vehető figyelembe. Nem helytálló az a megállapítás sem, hogy a felperes követelése a korábban folyt végrehajtási eljárás során részben megtérülhetett volna, erre nézve az elsőfokú bíróság bizonyítási eljárást nem folytatott le. Álláspontja az volt, hogy a szerződés relatív hatálytalanságának megállapításához a kielégítési alap elvonásának ténye szükséges, nem elegendő a kielégíthetőség veszélyeztetése.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helyes indokai alapján történő helybenhagyására irányult. A fellebbezések tükrében hangsúlyozta, hogy a perbeli ingatlanokat az **(pénzintézet 1. neve)** Nyrt. és ekként a II. rendű alperes, mint jogutód javára sem terhelte jelzálogjog, így a végrehajtó nem alkalmazhatta volna a Vht. 171. §-ának rendelkezését, a rangsorban tehát a II. rendű alperes a többi hitelezőt ezekből nem előzte volna meg. Továbbra is fenntartotta azt az elsőfokú eljárásbeli előadását, hogy a II. rendű alperes rosszhiszeműsége megállapítható, mivel a személyi összefonódások miatt tudnia kellett a felperes követelésének fennállásáról és arról, hogy az alperesek a követelésének kielégítési alapját a megkötött szerződésekkel legalább részben elvonják. Súlyllyal kérte értékelni **(végrehajtó személyneve)** végrehajtó nyilatkozatát, amely alapján megállapítható, hogy a felperesi követelés a perbeli szerződések miatt nem behajtható.

A fellebbezések **részben alaposak.**

Az alperesi fellebbezési hivatkozások kapcsán elsődlegesen annak van jelentősége, hogy a felperes követelése az ingatlanokat átruházó I. rendű adóson behajtható-e. A szerződés relatív hatálytalanságának megállapítására - az akár visszterhes, akár ingyenes - ugyanis csak akkor kerülhet sor, ha a hitelező követelése a vagyontárgyat átruházó adóson nem hajtható be, vagy a behajtás csupán részben vezet eredményre. Ennek tisztázása után van szükség a Ptk. 203. §-ában rögzített egyéb feltételek vizsgálatára.

Az alperesek hivatkozása szerint **(végrehajtó személyneve)** végrehajtó perbeli tájékoztatása e körben bizonyítékként nem vehető figyelembe, miután a felperes érdekében az I. rendű alperessel szemben jelenleg is végrehajtási eljárás folyik, az I. rendű alperes pedig vagyonnal rendelkezik. A végrehajtó tájékoztatásának aggályos voltát a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján az erre hivatkozó alpereseknek kellett bizonyítaniuk. A másodfokú bíróság megítélése szerint e bizonyításuk nem vezetett eredményre, következésképpen a végrehajtói nyilatkozat figyelembevételé az eljárás során nem mellőzhető. Nem igazolja a követelés I. rendű alperesi adóson való behajthatóságát a Szegedi Ítéltábla Gf.II.30.305/2009/4. számú ítélete sem, miután az már harmadik személy tulajdonába került vagyonnal kapcsolatos rendelkezéseket tartalmaz, s a határozat alapján egyértelmű következtetést levonni a követelés egyéb vagyontárgyakból való tényleges behajthatóságára sem lehet.

Kétségtelen, hogy a perben a Ptk. 203. § (2) bekezdésében a jogi személyek egymás közötti szerződéskötésére vonatkozóan felsorolt, az ingyenesség, rosszhiszeműség

vélelmezéséhez szükséges kritériumok nem állapíthatók meg (nem áll fenn összefonódás az alperesek között, az azonos természetes vagy jogi személy befolyása alatt működés ténye sem állapítható meg, végül közvetlen vagy közvetett többségi befolyás sem), így önmagában az, hogy egy személy mindkét társaságnak tagja, nem jelenthet alapot a vélelmek fennállásának megállapítására annak ellenére,

hogy ez a körülmény valószínűsíti, a gazdasági társaságok egymás vagyoni helyzetét, gazdasági döntéseit ismerték. Miután az ingyenesség nem vélelmezhető, a teljes bizonyító erejű magánokiratokba (Pp. 196. § (1) bekezdés e) pontja) foglalt vitatott szerződések pedig a visszterhesség tényét támasztják alá, azok ingyenesnek nem tekinthetők, ezt a felperes - a vélelem hiányában - fennálló bizonyítási kötelezettsége ellenére nem igazolta.

A fedezetelvonó szerződés törvényi definíciójából (Ptk. 203. § (1) bekezdés) egyértelműen következik, hogy a jogszabály nem csak az ingyenes, de a visszterhes szerződések esetében is megállapíthatóvá teszi az ügylet relatív hatálytalanságát.

Fedezetelvonó a visszterhes átruházás különösen akkor, ha

- a vagyontárgy átruházása ellenszolgáltatás fejében történik ugyan, a kapott ellenérték azonban a hitelező kielégítésére alkalmatlan (jellemzően azért, mert pl. a kötelezett beszámítással teljesít);

- az ellenszolgáltatás elszámolása más hitelező javára történik oly módon, hogy ezáltal a követelés természete szerint nem egyenlő pozíciót elfoglaló másik hitelező követelése indokolatlanul előnyösen, az igényvel fellépő hitelező nyilvánvaló sérelmével kerül kielégítésre.

Arra nézve, hogy a kötelezettnek milyen szempontok alapján kell a jogcím, lejárat, összeg, stb. szerint különböző tartozásait kiegyenlíteni, amikor vele szemben egy időben több hitelezőnek áll fenn követelése, nincs általános törvényi szabályozás. Mindig az adott tényállás függvényében dönthető el, melyik hitelező pozíciója „erősebb”, ennél fogva az adósnak melyik követelést kell több hitelező igénye közül kielégítenie, és valamennyi körülményt egybevetve lehet csak dönteni arról, hogy más - egyébként szintén jogszerű - igény kielégítésével történt-e fedezetelvonás (BDT 2009/9/151. számú eseti döntés).

A perbeli esetben a keresettel érintett adásvételi szerződések megkötésének időpontjában az I. rendű alperessel szemben az **(pénzintézet 1. neve)** Nyrt-nek és a felperesnek is jogszerű követelése állt fenn. A II. rendű alperes engedményezés útján (Ptk. 329. § (1) bekezdés) a bank, mint régi jogosult helyébe lépett, tehát a bank követelése tekintetében a jogosulti pozícióban jogutódlás következett be a II. rendű alperes javára. A bank és az I. rendű alperes között létrejött szerződésekben vételi jog kikötése szerepel, amely azonban az ingatlan-nyilvántartásba nem került bejegyzésre, így az nem vált dologi hatályúvá, tehát harmadik személyekkel szemben nem hatályosult. A felperes és a II. rendű alperes, mint a banki hitelező jogutódja követeléseinek összemérésénél tehát a vételi jog értékelése nem játszhat szerepet. A perbeli követelések egybevetése során perdöntő jelentősége annak volt, hogy az egyes hitelezők végrehajtási joga egymáshoz képest milyen időpontban került az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre. Ennek során megállapítható, hogy az érintett **(település 1.)**-i ingatlanok tekintetében a II. rendű alperes jogelődjének követelése tekintetében a végrehajtási jog korábban került bejegyzésre, a **(település 2.)**-i ingatlan

- 7 -

Gf.I.30.337/2009/4.szám

tekintetében azonban az ingatlan-nyilvántartásba a felperes követelésének behajtása biztosítása végett a végrehajtási jog a bankét időben megelőzően történt. E szempont alapján összemérve a pénzintézet, azaz a II. rendű alperes jogelődje és a felperes követelését, az ítéltábla megállapította, hogy a **(település 1.)**-i ingatlanok tekintetében a

bank követelése erősebb, ezáltal elsődleges a felperes igényével szemben, a **(település 2.)**-i ingatlan esetében azonban a helyzet fordított. Ennek megfelelően, mivel a két **(település 1.)**-i ingatlan elsődlegesen az **(pénzintézet 1. neve)** Nyrt., vagyis a II. rendű alperes jogelődje követelésének fedezetéül szolgált, azzal, hogy az I. és II. rendű alperesek között létrejött adásvételi szerződés eredményeként a vételárból az engedményezett követelés került kiegyenlítésre, a felperesi követelés tekintetében nem történhetett fedezetelvonás.

A **(település 2.)**-i ingatlan tulajdonjogának átruházása kapcsán viszont a felperes követelése erősebb, elsődleges, következésképpen az alperesek adásvételi szerződése fedezetelvonó jellegű volt, különös tekintettel arra a körülményre, hogy a vételár teljesítése beszámítással történt, ami kizárta, hogy a felperes követeléséhez hozzájusson.

Tény, hogy az I. rendű alperessel szemben folyt végrehajtási eljárást a bíróság jogerősen megszüntette, a sajátos jogi helyzetben a felperesi követelés behajtása már egy újabb végrehajtási eljárásban folyik. Ez az indoka annak, hogy a felperes keresete a **(település 2.)**-i ingatlan tekintetében a Ptk. 203. §-ára alapítottan bizonyult megalapozottnak. Más esetben azonban a Vht. 138. § (6) bekezdésének alkalmazása merülne fel, mely szerint: „A lefoglalt ingatlanra vonatkozólag jogot csak azzal a feltétellel lehet szerezni, hogy az a végrehajtást kérő végrehajtási jogát nem sérti, és a végrehajtás célját nem hiúsítja meg”. Nem volt akadálya tehát annak, hogy a II. rendű alperes egy végrehajtási joggal terhelt ingatlant vásároljon meg, számolnia kellett azonban azzal, túrnie kell, hogy a felperes követelését erre az ingatlanra vezetett végrehajtás útján kielégítheti.

A kifejtettek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, a megfellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdésének alkalmazásával részben megváltoztatta és a **(település 1. neve)**, külterület 1... ., valamint **(település 1. neve)**, belterület 2.... helyrajzi számú ingatlanok vonatkozásában előterjesztett keresetet elutasította. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Tekintettel arra, hogy a másodfokú eljárásban a pertárgyértékhez viszonyítottan a felperes lett nagyobb arányban pernyertes, az ítéltábla a Pp. 81. § (1) bekezdésének alkalmazásával az I. és II. rendű alpereseket kötelezte a felperes részére másodfokú eljárási költség egyetemleges megfizetésére. E költség a felperes jogi képviseletével összefüggésben felmerült ügyvédi munkadíjat takarja, amelynek mértékét az ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pont, (5) és (6) bekezdés alapján - szem előtt tartva a per tárgyának értékét is - a kifejtett munkával arányosan, mérlegeléssel határozta meg.

Szeged, 2009. december hó 21. napján

Dr. Mátyóki Zsolt sk.
a tanács elnöke

. Kiss Gabriella sk.
előadó bíró

Dr. Hámori Attila sk.
táblabíró